

Målnummer:	Ö1245-81	Avdelning:	
Domsnummer:	SÖ1257-82		
Avgörandedatum:	1982-06-04		
Rubrik:	Resning. En företagare har försatts i konkurs på ansökan av staten, som till stöd för ansökningen hade åberopat skattefordringar enligt av LSt:n meddelade, icke lagakraftvunna beslut. Sedan länsrätten undanröjt Lst:ns beslut genom dom som vunnit laga kraft och därigenom blivit utrett att staten ej ägde den fordran som låg till grund för konkursansökningen, har resning beviljats i konkursmålet och konkursbeslutet upphävts.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 58 kap. 1 § 1 st. 3 rättegångsbalken (1942:740)• 58 kap. 10 § rättegångsbalken (1942:740)		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• NJA 1956 s. 417• NJA 1981 s. 395• NJA 1981 C 51		

REFERAT

(Jfr 1956 s 417, 1981 s 395 och 1981 C 51)

I en d 13 dec 1979 till konkursdomaren vid Karlstads TR inkommen ansökan yrkade staten att L.B. måtte försättas i konkurs. Till stöd för konkursansökningen åberopade staten fordringar om 30 596 kr. Dessa grundade sig på fyra särskilda beslut d 29 juni 1979 av LSt:n i Värmlands län, enligt vilka L.B. påförts mervärdeskatt m m för vissa angivna redovisningsperioder under åren 1973-1976.

L.B. bestred konkursansökningen och målet hänsköts till TR:n. L.B. upplyste att han anfört besvär mot LSt:ns nämnda beslut och gjorde gällande bl a att, då klar och förfallen fordran ej förelåg, grund saknades för statens konkursansökan.

TR:n fann i slutligt beslut d 3 juni 1980 bl a att staten inte fick anses ha tillfredsställande styrkt att klar och förfallen fordran förelåg till stöd för statens konkursansökan och lämnade i beslutet densamma utan bifall.

Staten anförde besvär i HovR:n för Västra Sverige, som genom slutlig beslut d 14 okt 1980 försatte L.B. i konkurs.

I beslutet anförde HovR:n bl a: Den av staten åberopade fordringen på L.B. om 30 596 kr grundar sig på LSt:ns i Värmlands län beslut d 29 juni 1979 om mervärdeskatt för åren 1973-1976. L.B. är skyldig att erlægga den påförda skatten även om skattebeslutet inte vunnit laga kraft.

Vid utmätningsförrättning d 21 nov 1979 för uttagande av skatten har L.B. befunnits sakna utmätningsbara tillgångar. Vid detta förhållande har staten, i egenskap av borgenär, ägt ansöka om L.B:s försättande i konkurs.

Vad i målet förekommit föranleder ej till annat bedömande än att L.B. skall anses vara på obestånd. Konkursansökan skall därför bifallas.

Sedan L.B. fullföljt talan mot HovR:ns beslut fann HD enligt beslut d 29 juni 1981 ej skäl att meddela prövningstillstånd, i följd varav HovR:ns beslut skulle

stå fast.

L.B. ansökte i HD om resning.

Staten förklarade genom riksskatteverket att staten inte hade någon anledning att motsätta sig resning.

Ärendet avgjordes efter föredragning.

Föredraganden, RevSekt Hållstrand, hemställde i betänkande att HD måtte meddela följande slutliga beslut: Av handlingarna i ärendet framgår följande. Den av staten till stöd för konkursansökningen åberopade fordringen grundade sig på fyra särskilda beslut d 29 juni 1979 av LSt:n i Värmlands län, enligt vilka L.B. påförts mervärdeskatt m m för vissa angivna redovisningsperioder under åren 1973-1976. Fordringen uppgick till 30 596 kr. Sedan L.B. besvärat sig över besluten, har länsrätten i länet genom dom d 14 okt 1981 undanröjt desamma. Domen har vunnit laga kraft.

Genom vad sålunda förekommit är numera utrett att staten ej ägde den fordran på L.B. som låg till grund för konkursansökningen. Det är uppenbart att denna omständighet om den varit känd för HovR:n i konkursmålet skulle ha lett till annan utgång.

På grund av det anförda beviljar HD enligt 58 kap 1 § 1 st 3 och 10 § RB resning i det av HovR:n avgjorda målet.

Med stöd av 58 kap 7 § 1 st RB upptar HD målet till omedelbart avgörande.

HD ändrar på det sätt HovR:ns beslut att konkursansökningen lämnas utan bifall.

HD (JustR:n Westerlind, Höglund, Erik Nyman, Vängby, referent, och Ehrner) fattade slutligt beslut i enlighet med betänkandet.

Sökord: Konkurs; Laga kraft; Skatteskuld; Resning

Litteratur:
